ÖZEL
SAYI: 11
18 TEMMUZ
1991
FİYATI 3000TL.
(KDV DAHİL)

İŞÇİLERİN SESİ

CİNAYETI GÖRDÜK !

"Özel tim ve siyasi polisin 4 gün içinde 30'a yakın insanı herkesin gözü önünde taammüden öldürmesiyle birlikte, son yıllarda giderek sıklaşan bir uygulama aleniyet kazandı. Artık KİRLİ SAVAŞ Türkiye devletinin resmi politikasıdır."

Türkiye toplumu dehşet içinde!

Özellikle son bir haftadır, tedhiş, katliam, tehdit, korku dört bir yanda kol geziyor. Şimdi herkes sıra kimde diye soruyor.

Türkiye toplumu dehşet içinde!

Türkiye'yi yönetemeyenler,tedhiş-korku ve sindirme yöntemleriyle,kitle pasifikasyonu yaratmak,ülkeyi ancak bu şekilde yönetebilmek peşinde koşuyorlar.

Tedhiş ve korku artık alenen devlet politikasıdır. Önce devlet terörü yasası çıkardılar.Yaptıklarının ve yapacaklarının yazılmasını çizilmesini, teşhir edilmesini engellediler. Basın bu yasağa kölece boyun eğdi. Şimdi pervasızca cinayet işleniyor. Kimse sesini çıkaramıyor. Gerçeği yazamıyor. Resmi açıklamalar tek doğru olarak dinleniyor. Artık devlet teröristleri yalnızca yargılama ve infaz etmekle yetinmiyor basın sözcülüğü görevini de yükleniyor.

Bir gece yarısı polislerce evinden alınan HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın işkence edilip öldürüldü ve cesedi yol ortasına atıldı. Ardından kontrgerilla, Aydın'ın cenaze törenine katılan onbinlerce kişinin üzerine ateş açtı. İnsanlar öldü, insanlar yaralandı. Kürt kentlerinde yaşanan dehşet, bir gün sonra İstanbul'a sıçratıldı. Bir gecede 11 devrimci polis tarafından kurşuna dizildi. İHD şubelerinin bombalanması, dergi bürolarına sabotajlar düzenlenmesi, parti yöneticilerinin öldürülmesi, cenaze törenine katılan silahsız insanların üzerine yaylım ateşi açılması, insanların gece yarıları evlerinden bilinmeyen yerlere götürülmesi, ve giderek devrimcilerin topluca kurşuna dizilmesi şeklinde tırmandırılan devlet terörü, devletin legal ve illegal örgütlerinin işbirliği ile genel bir tedhiş havasına büründürülmüştür.

Ölüm mangaları, özel timler, siyasi polis, MİT bugün devleti bu şekilde temsil ediyor. Hiç kimse sesini çıkarmasın deniyor. Sesini çıkaranın akibeti örneklerinde kanıtlanıyor. Pervasızlık, gazeteciyi görevini yaptığı için, milletvekilini,"vekil"lik yapmaya kalkıştığı için "terörist" muamelesi görmesine dek uzanabiliyor. Deniz Teztel tutuklandı, HEP milletvekilleri dövülerek hastanelik edildiler! İşte bu tam bir tehdittir. Her kim olursa olsun, devlet terörüne karşı çıkan itiraz eden, teröristtir!

Özel tim ve siyasi polisin 4 gün içinde 30'a yakın insanı herkesin gözü önünde taammüden öldürmesiyle birlikte, son yıllarda giderek sıklaşan bir uygulama aleniyet kazandı. Artık KİRLİ SAVAŞ Türkiye devletinin resmi politikasıdır.

Bizzat devletin örgütlediği bu kirli savaşın uygulayıcısı olan siyasi polis örgütü, MİT ve Özel Tim'in işlerini bu şekilde yürütmesi, hukuku ve insan haklarını hiçe sayan çeteler oluşturması, resmi "güvenlik politikası"nın bir parçasıdır.

Devletin güvenlik güçleri içinde, milletvekillerinden gazeteciye, seyyar satıcıdan taksi şoförüne, üniversite öğrencisinden 11 yaşındaki çocuğa dek herkese istediği zulmü ve kötülüğü yapma hakkını kendinde gören çeteler oluşturularak, bunlar aracılığıyla ülkenin yönetilmesi şeklindeki açık bir politik tavırla karşı karşıyayız.

Devlet terörü kitleselleştirilmiştir! Devlet, halkı korkutmayı ve sindirmeyi açık hedef haline getirmiştir. Bütün bunlar, egemen güçlerin halkın çıkarlarını hiçe sayan politik tercihlerini yürürlüğe sokabilmek için yapılmaktadır. Geniş halk yığınları ile demokratik devrimci siyasal muhalefet güçleri arasında aşılmaz engeller kurulmaya çalışılıyor. Egemen güçler, siyasal

iktidara istedikleri şekli verebilmek için devrimci demokratik alternatifleri halkın gündeminden çıkarmak istiyorlar. Bu denli yaygın ve zalimane uygulamalarla "halka haddi bildiriliyor!"

Yeni bir durum ile karşı karşıyayız. Bu "yeni" durum, devletin eski baskıcı uygulamalarında bir sıçrama, bir yaygınlaşmadır. 12 Eylül programını günün gereklerine uygun biçimde geliştirmedir. 12 Eylül tüm emekçileri hizaya sokmak, sindirmek için gündeme gelmişti. Bu baskı ve dayağa ilk ve en etkili karşı çıkan Kürtler oldu. Sonra işçiler. 12 Eylül ile birlikte kitle pasifikasyonunda kazandıkları başarılar, Kürt direnişi ile gölgelendi. Bu nedenle en fazla yor, Türkler de öldürülüyor. Kürtlerinkinden fazla ama kısıtlı özgürlükleri hoyratça ellerinden alınıyor.

Bunun en son büründüğü biçim toplum genelinde bir tedhiş atmosferi yaratmak, özgürlük isteyenleri soluksuz bırakmak. Bu ihtiyacı zorunlu kılan epey gerekçeleri var. Ekonomik durum berbat. Şimdiki hükümet gidici. Türkiye ABD için Irak'la savaşmaya hazırlanıyor. İşçiler sokakta açız diye bağırıyor. Kürt kentleri özgürlük için ayaklanıyor. Siyasi iktidara bütün bunları çözebilmesi için barışçıl yöntemler bir yana eski zorba yöntemleri de artık yetmiyor, şiddet ve tedhiş lazım. Eskisinden daha pis, daha kalleş bir savaş politikası lazım. Savaşarak ve

Geniş halk yığınları ile demokratik devrimci siyasal muhalefet güçleri arasında aşılmaz engeller kurulmaya çalışılıyor. Egemen güçler, siyasal iktidara istedikleri şekli verebilmek için devrimci demokratik alternatifleri halkın gündeminden çıkarmak istiyorlar. Bu denli yaygın ve zalimane uygulamalarla "halka haddi bildiriliyor!"

Kürtleri dövdüler. Kürdistan, kanayan bir yara oldu. Kan akıtıldı, akıtılıyor.

Ama şimdi?

Şimdi kontrgerilla Kürdistan'da yeni çehrelerle etkinlik kazanmak istiyor ve Kürdistan'ı da aşan boyutta tüm Türkiye'ye yaygınlaştırılıyor. Önce Yahudiler dövülürdü, sonra diğerleri. Şimdi de önce Kürtler dövüldü, dövülüyor, şimdi de diğerleri. Bir başka ulusu ezen bir ulusun özgür olamayacağı yeniden ve yeniden kanıtlanıyor. Yalnızca Kürtler öldürülmü- bu savaşı da en pis usullerle yaparak iktidarda kalabileceklerini görüyorlar. Bu nedenle toplumu yönetmiyorlar, toplum ile savaşıyorlar.

Bu savaşın hedefi ise herkes! Yalnızca dağdaki gerilla değil, cenaze törenine katılanlar. Kürdistan'daki yeni hedefler, toplumda söz sahibi, tanınan bilinen parti yöneticileri, muhtarlar, aydınlar. Ve sonra "sıradan" insanlar. Batı yakasında durum farklı.. Önce sıradan insanlar ve devrimciler. Yani, yalnızca "hücre evinde ölü olarak ele geçirilen" devrim-

ciler değil, herhangi bir gece evinden götürülerek haber alınmayan doktorlar, "ölü bulunan" işçiler, kaybolan üniversite öğrencileri..

Devlet, devletliğini biliyor, Kürdistan'daki tecrübesini batı yakasına aktarıyor. Bugüne dek ağırlıkla Kürdistan'da sürüp gelen açık terör, artık genel bir tedhiş havasıyla toplumun tüm katmanlarına nüfuz eden bir yaygınlık arzediyor.

Bu noktada da devlet yine devletliğini biliyor. Devlet toplumdaki en geri en ilkel yargıları sinsice istismar ediyor. "Asacaksın köprüde iki manav, bak bakalım domates fiyatları artıyor mu", ilkel çözümüyle, önce İstiklal caddesinde dayak ve sopa ile "huzur" sağlıyor. "Bakın işte" deniyor, "kötüleri dövünce siz de huzur buluyorsunuz." Sonra, kaldıkları apartmanı havaya uçuracak denli patlayıcı stok ettiği (!) ileri sürülen "kötüler" öldürülerek, mahallenin "huzuru" sağlanıyor!

Böylece polis, önüne çıkan herkesi dövme, öldürme hakkına sahip olmuş oluyor. Soruşturma, yargı ve infaz aynı anda aynı yerde aynı kişi tarafından yapılıyor. Gazeteler ve TV'ler "teröristin ölü olarak ele geçirildiğini" yazıyor, gösteriyorlar. İnsanlar, sırf polis tarafından öldürüldüğü için "suçlu" oluyorlar. "Suçlu"ların öldürülmesi ise, etkisiz hale getirilmesinin olağan biçimi gibi sunuluyor. Devlet, işkenceyi,

Gördüğümüz cinayetleri, hiç kimse, görmediğimizi söyleyemez. Bunların cinayet olmadığına inandıramaz. Çünkü bu cinayetleri, yaşadık, gördük, seyrettik. Şimdi gördüklerimizi ve göreceklerimizi, sesimizi çıkarmadan seyretmeye devam etmemizi istiyorlar.

Cinayetleri sessizce seyretmek, cinayetlere ortak olmak demektir.

Bütün toplumu kendilerine suç ortağı yapmak istiyorlar.

Kürtler ve işçiler sessizliği bozarak bu suç ortaklığını reddediyorlar. Şimdi her zamankinden fazla onların sesine ses katma zamanıdır.

Devrimci işçilerin, seslerini boğmak isteyen sendikal bürokrasileri alaşağı ederek yönetime gelme zamanıdır. Devrimci işçiler, sokaktaki işyerindeki işçilerin en ön saflarında yeraldıkça cinayetlerin engellenmesi, devlet terörünün etkisizleştirilmesi olanaklıdır.

Korkmamızı istiyorlar. Sinmemizi. Cinayet işlenirken, ışıkları söndürüp perde arkasından sessizce seyretmemizi istiyorlar.

Bütün bir toplum cinayetlere suç ortaklığına zorlanarak aşağılanıyor. Bu toplumsal aşağılamayı reddedelim. Geceleri komşularımızın, birileri tarafın-

Bütün bir toplum cinayetlere suç ortaklığına zorlanarak aşağılanıyor. Bu toplumsal aşağılamayı reddedelim. Geceleri komşularımızın, birileri tarafından bilinmeyen bir yerlere götürülmesinin sessiz tanıkları olmayalım. Sıranın kendimize gelmesini beklemiyelim.

hakim ve cellat görevini yüklenen polisi yasayla koruma altına alıyor. Polisin cinayet işlemesini suç olmaktan çıkarıyor, ağır sansür hükümleri uygulayarak cinayete karşı çıkılmasını suç haline getiriyor.

İşte tam da bu sayede, Kürtleri katlediyorlar, zam üstüne zam yapıyorlar, devrimcileri topluca öldürüyorlar, ABD Başkanını ağırlamaya hazırlanıyorlar, toplu sözleşme masasındaki işçileri lokavtla tehdit ediyorlar, Irak'a karşı ABD ile birlikte yeni bir savaş hazırlığı tezgahlayabiliyorlar, seçimden söz ediyorlar, cinayet işliyorlar. Dövüyorlar, öldürüyorlar, tehdit ediyorlar.

Korkmamızı istiyorlar.

Sinmemizi...

Komşumuza bile güvenmememizi öğütlüyorlar.

Ama biz cinayeti gördük. Diyarbakır'da, İstanbul'da, Ankara'da heryerde... Cinayetleri gördük.

dan bilinmeyen bir yerlere götürülmesinin sessiz tanıkları olmayalım. Sıranın kendimize gelmesini beklemiyelim.

Korkmayalım. Nerede olursak olalım, kim olursak olalım, birilerinin devlet adına canımıza kastetmesine izin vermeyelim. Işıklarımızı açalım. Camlara çıkalım. Hiç olmazsa, "kimsiniz, nereye götürüyorsunuz bu insanları, neden ateş ediyorsunuz" diyebilelim.

Sıranın bir gün bize de geleceğini bilelim.

Sıra, ancak böyle bozulabilir.

Bu oyun ancak böyle boşa çıkarılabilir.

Sessiz kalmayarak. Devlet terörüne karşı mahallemizde işyerimizde apartmanımızda evimizde gücümüzü birleştirerek, komiteleşerek, örgütlenerek.

Örgütlü mücadeleyi, hiç bir terör kuvveti esir alamaz...

Sahibi:Çetin UYGUR, Yazı İşleri Müdürü: Günnur İLHAN, Prof. İsmail Gürkan Cad. 3 / 5 Cağaloğlu - İstanbul Tel:528 16 73 Basıldığı yer: AN Grafik